

अवयद्व नो वरुणा७ रराणो वीहि मृडीक७ सुहवो न एधि ॥४॥

हे अग्ने स त्वमस्या उपसो व्युष्टौ व्युष्टिकालेऽस्मिन्नहनि (४.) उती उत्था
अवनेन नोऽस्माकमवमः रक्षकः नेदिष्ठोऽलिकतमः समीपतमश्च भव । अवती-
त्यवमः अवतेरमप्रत्ययः यद्वा अवतीत्यवः पचाद्यच् अत्यन्तमवोऽवतमः तलो-
पशान्दसः । अत्यन्तमलिको नेदिष्ठः अलिकवाढयोर्नेदसाधाविति [पा० ५.३.६३.]
इष्टे परे नेदादेशः । किं च रराणो रुविर्ददत् सन् नोऽस्माकं वरुणमवयद्व अ-
वयज अवपूर्वाद्यजतेर्लोठि शपो लुक् ततो मृडीकं सुखकरं रुविः वीहि भक्षय
वी कान्तिव्यातिक्षेपप्रजननखादनेषु । किं च नोऽस्माकं सुहवः स्वाह्वान एधि
भव घुसोरेद्वावभ्यासलोपश्चेति [पा० ६.४.१११.] एकारः ॥४॥

महीमू षु मातरं७ सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे रुवेम ।

तुविक्षत्रामजरत्नीमुवृची७ सुशर्माणमदिति७ सुप्रणीतिम् ॥५॥

का० [११.७.१५.] आदित्यस्य सुत्रामाणम् महीमूषु मातरमिति । आदित्यं चरुं
यक्ष्यमाणो निर्वपत्यादित्यमीजान इत्यादावन्ते चादित्यश्चरुक्तस्तस्य सुत्रामाणमि-
ति [६.] पुरोऽनुवाक्या महीमू धिति याज्या ॥ अदितिदेवत्या त्रिष्टुप् । उ सु
निपातौ पादपूरणौ संहितायामाद्यस्य दीर्घोऽत्यस्य षत्वम् । वयमवसे अवितुं
रक्षितुमदितिं रुवेम आह्वयामः तुमर्थे असेप्रत्ययः । कीदृशीमदितिं महीं मही-
तीम् । सुव्रतानां शोभनकर्मणां मातरं निर्मात्रीम् व्रतमिति [निघ० २.१.] कर्म-
नाम । ऋतस्य यज्ञस्य पत्नीं पालयित्रीम् । तुविक्षत्रां तुवीति [निघ० ३.१.] बद्ध-
नाम बद्धक्षताक्षाणशीलाम् । अजरत्नीं न जीर्यति अजरत्नी तां जरारक्षिताम् ।
उरु अञ्चतीति उवृची बद्धगमनशीलाम् । सुशर्माणं शोभनं शर्माश्रयः सुखं वा
यस्यास्ताम् । सुप्रणीतिं शोभना प्रणीतिः प्रणयनं भजनं यस्यास्ताम् । अदितिर-
दीना देवमाता [निरु० ४.२२.] ॥५॥

सुत्रामाणं पृथिवीं धामनेरुस७ सुशर्माणमदिति७ सुप्रणीतिम् ।

देवीं नाव७ स्वरित्रामनागसमस्रवतीमारुहेमा स्वस्तये ॥६॥